Yargıtay 12. HD E.2026/984 K.2026/4627 (18.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

12. Hukuk Dairesi 2026/984 E. , 2026/4627 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 21. Hukuk Dairesi

Yukarıda tarih ve numarası yazılı Bölge Adliye Mahkemesince verilen kararın müddeti içinde temyizen tetkiki davalı/alacaklı tarafından istenmesi üzerine bu işle ilgili dosya daireye gönderilmiş olup, dava dosyası için Tetkik Hâkimi ... tarafından düzenlenen rapor dinlendikten ve dosya içerisindeki tüm belgeler okunup incelendikten sonra işin gereği görüşülüp düşünüldü:

Genel haciz yolu ile ilamsız icra takibinde, borçlunun İcra Mahkemesine başvurusunda; adresinin değiştiğini, yeni adresine tebliğ yapılmadığını, kep adresi bulunduğu halde kep adresine tebliğ yapılmadığını bu nedenle takipten haberdar olmadığını ileri sürerek şikayet ve gecikmiş itirazının kabulünü talep ettiği, mahkemece; ödeme emri tebliğ işleminin usulsüz olduğu gerekçesi ile davanın kabulüne ödeme emrinin tebliği tarihinin ıttıla tarihi olan 05.03.2024 olarak düzeltilmesine karar verildiği, alacaklı tarafından istinaf yoluna başvurulması üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince, istinaf başvurusunun esastan reddine karar verildiği anlaşılmıştır.

7201 sayılı Tebligat Kanunu’nun Elektronik Tebligat başlıklı 7/a maddesinin birinci fıkrasında “Aşağıda belirtilen gerçek ve tüzel kişilere tebligatın elektronik yolla yapılması zorunludur.” şeklinde düzenlenmiş, yine aynı maddenin 1/7. fıkrasında, "kanunla kurulanlar da dahil olmak üzere tüm özel hukuk tüzel kişilerinin" bu kapsamda olduğunun belirtilmiş, 3. fıkrasında ise, birinci ve ikinci fıkra hükümlerine göre elektronik yolla tebligatın zorunlu bir sebeple yapılamaması hâlinde bu kanunda belirtilen diğer usullerle tebligat yapılabileceği hükmüne yer verilmiştir.

06.12.2018 tarih ve 30617 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak 01.01.2019 tarihinde yürürlüğe giren Elektronik Tebligat Yönetmeliğinin Tanımlar başlıklı 3/d maddesinde; "Elektronik tebligat adresi: PTT tarafından, gerçek kişiler için kimlik bilgileri, tüzel kişiler için ise tabi oldukları sistem bilgileri esas alınmak suretiyle tek ve benzersiz şekilde oluşturulan ve UETS’ye kaydedilen tebligat adresini," ifade ettiği belirtilmekte olup Yönetmeliğin 5/1. maddesinde zorunlu elektronik tebligat yapılması gereken kuruluşlar sayıldıktan sonra 5/2. maddesinde; birinci fıkra kapsamı dışında kalan gerçek ve tüzel kişilere, talepleri hâlinde elektronik tebligat adresi verileceği, bu durumda bu kişilere tebligatın elektronik yolla yapılmasının zorunlu olduğu, yine Yönetmeliğin 7. maddesinde; 5 inci maddenin ikinci fıkrası kapsamında kalan gerçek veya tüzel kişilerin, elektronik tebligat adresi almak için PTT’ye başvurabileceği, Yönetmeliğin 8/1. maddesinde; PTT'nin, başvurunun yapıldığı tarihten itibaren bir ay içinde elektronik tebligat adresini, gerçek kişiler için kimlik bilgilerini, tüzel kişiler için ise tabi oldukları sistem bilgilerini esas almak suretiyle tek ve benzersiz olacak şekilde oluşturacağı ve UETS’ye kaydedeceği, 8/3.

maddesinde ise; PTT'nin, 5 inci maddenin ikinci fıkrası kapsamında kalanlar için oluşturduğu elektronik tebligat adresini ilgilisine teslim edeceği ve bu adresi tebligat çıkarmaya yetkili makam ve mercilerin kullanımına derhâl sunacağı açıklanmıştır.

01.01.2019 tarihinden itibaren muhataba elektronik yolla yapılacak tebliğ işlemi için UETS'de kayıtlı aktif edilmiş bir adresin bulunması yasal zorunluluktur. Diğer bir deyişle elektronik yolla yapılacak tebligat işlemlerinde KEP adresi değil, UETS adresi geçerlidir.

KEP (Kayıtlı Elektronik Posta) adresi ise, tebligat almaya elverişli bir adres olmayıp resmi yazışmaların elektronik ortamda mevzuata uygun, uluslararası standartlarda ve teknik olarak güvenli bir şekilde yapılmasına olanak sağlayan bir sistem olup tebligat amaçlı değil yazışma amaçlı kullanılmaktadır.

Somut olayda, mahkemece hükme esas alınan .. Anadolu Adalet Sarayı Ptt Müdürlüğünün 22.03.2024 tarihli yazı cevabı borçlu şirketin kep adresine ilişkin olup , dosya içerisine alınan PTT Elektronik Posta Daire Başkanlığının 5048198 sayılı bila tarihli yazı cevabında borçlu şirketin UETS'de kayıtlı adresin 29.03.2024 tarihinde aktif hale getirildiğinin belirtildiği görülmüştür. Ödeme emri tebliğ tarihi (17.02.2024) itibariyle borçlunun UETS adresi aktif olmadığından borçluya posta yoluyla tebligat gönderilmesinin yerinde olduğu anlaşılmıştır.

7201 sayılı Tebligat Kanunu'nun 35. maddesinin 2. fıkrasında; “Adresini değiştiren kimse yenisini bildirmediği ve adres kayıt sisteminde yerleşim yeri adresi de tespit edilemediği takdirde, tebliğ olunacak evrakın bir nüshası eski adrese ait binanın kapısına asılır ve asılma tarihi tebliğ tarihi sayılır”, aynı maddenin 4. fıkrasında; " Daha önce tebligat yapılmamış olsa bile, tüzel kişiler bakımından resmi kayıtlardaki adresleri esas alınır ve bu madde hükümleri uygulanır", Tebligat Kanunu'nun Uygulanmasına Dair Yönetmeliğin 57/2. maddesinde ise; "Adresini değiştiren kişi yenisini bildirmediği ve adres kayıt sisteminde yerleşim yeri adresi de tespit edilemediği takdirde, adres araştırması yapılmasına gerek kalmaksızın ek-1'de yer alan (6) numaralı örneğe göre düzenlenecek tebliğ evrakının bir nüshası eski adresin kapısına asılır ve asılma tarihi tebliğ tarihi sayılır” hükümleri yer almaktadır.

Somut olayda, borçlu adına “..." adresine çıkartılan ödeme emri tebligatının; "muhatap gösterilen adresten taşınmış şerhi ile 10.02.2024 tarihinde iade edildiği, ödeme emrinin borçlunun aynı zaman ... Sicil Müdürlüğünde kayıtlı adresine, 17.02.2024 tarihinde Tebligat Kanunu'nun 35. maddesine göre tebliğ edildiği anlaşılmaktadır.

Borçlu şirketin ... sicilinde kayıtlı olan adresine çıkartılan ödeme emrine ilişkin tebligatın iade gelmesi üzerine, aynı adresine Tebligat Kanunu’nun 35. ve Tebligat Yönetmeliğinin 57. maddesi gereğince yapılan tebliğ işlemi usulüne uygundur. İİK’nın 65.maddesinde belirtilen şekilde gecikmiş itiraza ilişkin somut bir delil de sunulmadığı görüldüğünden mahkemece şikayetin reddine karar verilmesi gerekirken borçlu şirketin kep adresinin araştırılarak bu adrese tebliğin zorunlu olduğuna dair yanılgılı değerlendirme ile şikayetin kabulüne karar verilmesi ve istinaf başvurusunun Bölge Adliye Mahkemesince esastan reddine karar verilmesi isabetsiz olup kararın bozulması gerekmiştir.

SONUÇ:

Alacaklının temyiz isteminin kabulü ile yukarıda yazılı nedenlerle 5311 sayılı Kanun ile değişik İİK'nın 364/2. maddesinin göndermesiyle uygulanması gereken 6100 sayılı HMK'nın 373/1. maddesi uyarınca, İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 21. Hukuk Dairesinin istinaf talebinin esastan reddine ilişkin 01.12.2025 tarih ve 2024/1451 E.-2025/2786 K. sayılı kararının KALDIRILMASINA,

İstanbul Anadolu 19. İcra Hukuk Mahkemesinin 28.03.2024 tarih, 2024/159 E.-2024/153 K. sayılı kararının BOZULMASINA, peşin alınan harcın istek halinde ilgiliye iadesine, dosyanın İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin de, Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine, 18.06.2026 tarihinde oybirliği ile karar verildi.